

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّهُ يَتَّقُوا اللَّهَ يَخْشَوْا رَبَّهُمْ

قَصَّة

غازی مریدین عاشق الہوی

بجملہ لفظیہ تحصیل چال ضلع جہلم

من تصنیف

قاضی جلال حسین جازق حکیم و مبلغ اسلام بھونوی چاک جہلم
ڈاک خانہ کوٹہ من تحصیل جہلم ضلع سرگودھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قیمت

بسم اللہ الرحمن الرحیم

اول حمد خداوند تائیں جو صفت اندازائیں
جس نے امر مقرر کولوں زمین آسمان بنائے
زینت دتی آسمانوں سورج چن بنا کے
عجب زمین بنائی رہنے قدرت حد نہ کائی
وچہ پہاڑاں بنبایاں کاناں سونے چاندی
قدرت پاک خداوی دیکھو انت نہ آوے بھائی
اوسے نسلوں نبی پیغمبر مرسل ب بناوے
ظالم عادل عالم فاضل زاہد مردربانے
پنہانوں ب تحت بہاڑے ہتھوچہ دیند شاہی
کہنا ندے دل عشق اپنے نون صاحب نے پائی
کئیائیں منہ نفس شیطاناں بدھے محکم کر کے
القصد مخلوق الہی رنگ و رنگ بنائی
صفت خداوی ختم نہ ہووے جے سو اکھ سناٹے
لے پر سب تھیں سو ہنار بنے ملک عرب بنایا
جس چن آسمانوں کر دو ٹکڑے اپنے کول سدا یا
تے جو دربار محمدی گیا او خالی مول نہ آیا
صفت نبی دی ختم نہ ہوندی او محبوب الہی
ہن جلال حسین سناوین قصہ غازی داسارا

خالق مالک رزق ہر داندروہیں سراپیں
ست آسمان بنا کر اس نے تھماں باجہ ٹکائے
سب جگ تائیں روشن کیتا نور چانن والا کے
زنگارنگ پہاڑ زمین وچہ دیکھو سر الہی
تے قسم قسم دے میوے مروں دیکھو دھرت او گاندی
ہک آدم دی نسل خدا نے زنگارنگ بنائی
اوسے نسلوں مومن کافران حساب نہ آوے
نسلوں بھری زمین تمامی کوئی حساب جانے
ہک ٹکڑے نون بھی ٹل مرد لیکھا بے پرواہی
کئیائیں ہولیاں ماسیاں کچھے دین ایمان گنوا یا
کئی سدا عرام کاری دے پین پیالے بھر کے
جلال کے اکھ سناوین تاج پیالے بھائی
آخر ختم عدالت اپو سجدے وچہ پائے
جس وچہ سو ہنیاں سہرا نوالہ پاک محمد آیا
اوہ سو ہنیاں تاجا نوالہ ماہی وچہ مدینے آیا
جبرائیل جیہ جس خدام کلھے والا آیا
صرف جلال اوسے پاروں وقت جگڑوں لائی
جیونکر ملیا رام گویا لے غازی مرد پیارا

باب بیان آغاز قصہ غازی مریدین شہید علیہ الرحمۃ سکۃ بھٹہ شریف حوالہ ضلع جہلم

چار اک میل دکھن کپوالوں جانے عالم سارا

جہلم ضلع دیوچہ سو ہنیاں بک بھٹہ شہر پیارا

اُس بھلے وچھسی ہنسبدہ مومن مرد خدائی
 بندداری تے سدری بخشی اُس الہی
 چیز کسیدی تھوڑنہ اُسوں کرم کیتا رب عامی
 سوہنا مکھڑا جن مبارک چہر پاک نورانی
 احمد آکھے چہرہ اُسدا یاد آوے جاں مینوں
 احمد خاص بیچاے تائیں کشفقت اوہ ملدے
 چیز کسیدی تھوڑنہ اُسوں رنگ مولانے لائے
 آسے پر یک نعم ہندا آگاہ ہر دم اُسے تائیں
 اوڑکت خدم عمر مبارک بہت ضعیفی پائی
 رب صاحب دی حکمت و کجوقدرت عجب و کہا دے
 بھاویں روڑے ہون عباراں پلوچہ ندیاں نیرکے
 پلوچہ اوتریاں بچڑے دیندا پلوچہ اوہ آباد کرے
 پلوچہ عبدال اوتے مولا اپنا کرم کماوے
 وچہ یک د عبدل اوتے فضل اسدے کردا
 حکم خدا تھیں عبدل اوتے ہو یا فضل الہی
 کل قبیلے جڑا مل آون دیہن مبارک بادی
 تے سخی مرد خدا و عبدل صدقے بہت کرنیدا
 جملے سید آہا ڈھڈیاں ہندا بھائی
 آکھے جاں تک آل میری تھیں ہو سی پیار کوئی
 ہن بھی بھائی جملے شاہ دادچہ تترالیں ہندا
 مرید حسین پھر شاہ صاحب نے رکھیا غازی انا نواں
 تے کمیں جمیں پھر سار آون لے ڈھریا تائیں
 تے سوہنیاں تاج ہونی کم سوہنے واہ بارغدا یا
 جاں پھر غازی عمر سارک پنج چھ سالان پائی
 غازی ہیا نیم اکلا نہ کوئی بھین نہ بھائی

عبدل اسم مبارک اُسدا سینے صدق صفائی
 مجھیں گھوڑے ہالی جوڑے ہر شے وافر آہی
 قوم کھوٹ اُنہاندی آہی عالیشان گرامی
 مکھ اُسے تھیں پھل جھڑو پنے جاں گل کرے زبانی
 ایہ کلیجہ منہ دل آوے آکھ سناواں تینوں
 جاں بلن اوہ پاگلونگری چپک لاون سنگ دلے
 نوک چکر وافر ہر شے المہ کرم کماٹے
 گھر وچہ بال نہ کھڈے اُسے بلن جگر وچہ بھاپیں
 مولانے پھر کرم کماٹے آس رحمت دی لائی
 پلوچہ شاہ گدا کرنیدا پلوچہ تخت بہا دے
 پلوچہ اہیاں راج بہا و پلوچہ شاہاں فقیر کرے
 پلوچہ چا آباد کرنیدا پلوچہ سر آباد کرے
 پلوچہ عاشق پاک نبی دا گھر عبدل دے آوے
 کو د عبدل دی نال بھلا ندے و بھیا مولا بھیر دا
 مرید حسین تولد ہو یا رونق رب نے لائی
 آکھن لکھ لکھ ہو سی مبارک مولا دتی آ شادی
 جو سکین سوالی آوے بکجیں بھبھ بھرتیدا
 بیگھے دس زمین عبدل نے اُسے نام بوائی
 ایہ ملکیت ہو گئی تہاں جو پیدا یس ہوئی
 حاصل اُس زمیں دا کھاوون سارا عالم کھندا
 تے غازی پاک حسین دایا رو بن گیا مرید بچاواں
 سارے دے دعائیں جاوون لے لے مجھیں گائیں
 سوہنا نام مریدینے امر **حرب لالوں** پایا
 والد جام اہل داپنی کے ہونے عدم دل رہی
 پروانگ بھلانے پالیا اوسوں عائیشی بی مائی

بھی دس جماعتان پاس کرایاں مائی لال نگینے
جاں پھر عمر مبارک غازی باوی سالاں پائی
دشلس بارہ دن شادی کچھوں جاں ایہ عرصہ ہویا
یعنی اُسے وچہ اخبارے ڈٹھا ایہ حوالہ
جس دم وچہ اخبار غازی نوں نظر حوالہ آئی
احمد نام حوالہ رکھ کے رام گوپال بولاوے
اگ لگی پھرتن ساریوں غیرت عضبوں آئی
عیش آرام جہان ناولے غازی منوں بھلاوے
عشق نبی داوانگ سمندر دم دم جوشیں آوے

اے پر عشق نبی ہوا یارو پُرسِ وسیہ سینے
نال خوشید غازی پھر شادی کیتی مائی
تیر لگا غازی نوں یارو وچہ اخباروں گویا
ہتک نبی دی ہے پیا کر داکوئی رام گوپال موکا
وچہ حصار ضلعے و موزی انت ڈاڈا جن جانا
جاں ایہہ نظر غازیوں آیا دھرت اسدی کنب جانا
نال اسلام جلال اوکھر کی شامت جدی آئی
رام گوپال نوں نال غازی مارن قصد اٹھاوے
پھر تلوار شکار کرن نوں غازی قدم اٹھاوے

باب بیان از نشن غازی مریدین بحاجت رام گوپال علیہ الرحمة

عشق چھپایاں چھپدانا ہیں جے سو کریتے حیلے
اے پر بیدرواں کی ساراں جہاں ٹٹھانیں ازمائے
وت پاک حسین بھی وچہ کر بل دے ذرا وکھیں عشق کماندے
وت وکھیں حال بلال خبر پدا جدر منر عشقے دی پاوے
وکھ مریدین پیارا بھی من عشق کما سی
تے سنجو حقیقت غازی پیارا حبیب کرے تیاری
پھر متھ بھیاں پیاری اگے غازی عرض گزاری
مینوں عشق نبی نے آکے اج ایہہ اکہہ ستایا
بس اماں ہن اگنی ساڈی گھڑی جسدا نیا نوالی
عائیشہ بی بی دیوے اجازت تو غازی کلے پڑھدا
بھی پھر ماں پیاری اُسوں سنگ سینے دے لاوے
تے رخصت کارن ماں پیاری شہرں باہر آوے
آکھے جا حوالے رب کو لال پیارے میرے

بہن دیندا ٹوڑ کھڑ سدا کول معشوق رنگیلے
اسد الدنوں وکھ کھاں سوندا بازی عشق دی لا کے
بانع نبی داگل لوٹا دن پر لاج نہ عشقے لاندے
تن چہ سیخاں تے من وچہ ماہی کلے بول سناوے
نام اسلام دارو شن کرسی دھم کلے دی پاسے
اگ عشقے دی وچہ کلجے دم دم شعاع دی
آکھے نام خداوے رخصت دیوے اماں پیاری
اٹھ او غازی شیر خداوے حکم خداوند رابا
آ اخباراج جگر میرو وچہ اگ غضبی بالی
بیری عشق نبی دی اوتے نال خوشی پیا چڑھا
سر سہ چہ تی متھ پھیرے صد صد جاکے
اپنے تھیں اہ جنت دا غازی نوں دکھلاوے
تیں بن میں کس حیلے جیوساں مینوں جگت اندھیرے

کے جانے اور مافی ثوبی میرا لالہ سارا
 القصہ پھر غازی ٹریا یا داندوں کر کے
 میں سنگ تلوار و چیراں جا کے اس مردود لعینے
 بھی غازی پھر شیر خدا و عشقوں قدم اٹھاوے
 آگوں اٹھکے پر صاحب پھر سنگ سے دے لاندے
 آکھے جھٹھے ایہ جیون میرا اس نیا دے اٹے
 آکھے اجازت بخشو مینوں جاواں دل حصارے
 پر صاحب اجازت دیندے عائیں بھی فرمایاں
 بھی غازی پھر لے اجازت مدتاں سفر اٹھا کے
 اوتھے جا کے معلوم ہوئیں اوہ مردود کمینہ
 تاں پھر غازی وانگ بازانے جھب پشاور آوے
 بھی پھر غازی پرت پشاور وں جھب گڈی تو آوے
 وچہ پلک دے شیر غازی پھر پوستان حصارے

عاشق پاک نبی و انبی تکسی عالم سارا
 آکھے یارب و بلا بخشیں فضل جنابوں کر کے
 دشمن پاک نبی داماں اٹھند پوسے وچہ سینے
 بھلیوں ٹر کے چاڑھاں اندر کول پرانے جاوے
 تاں پھر غازی و کر اوتھے کڈھے بخار دلا ندے
 مولا شرب و الینوں جے جگ اوتھو کن کتے
 خنجر نال کراں جاگلے اس مردود نکارے
 اکھن لال مریداں جیہ گھٹ جنین مایاں
 حکم الہوں وچہ حصارے جدم پو پتا آکھے
 چھٹی لے پشاور گیا ہوئی سس اک مہینہ
 اے پر موزی اوتھوں بھی بھر نکل حصاروں جاوے
 تیر جیہ پڑے تقدیر چٹن کون انہاں اٹکا دے
 اوتھے اسنوں دسنے والا پتے و سیندا سارے

باب بیان سیدن غازی بخارہ ام کوپاں و قتل کردن آن

یاری منگ اندھیں غازی جان وچہ زنا تون جاندا
 وچہ زنا تون وکھپتا لے سی اوہ موزی رہندا
 ستیاں شیراں بھونک جگا دے شد مت آوے کتنی
 ذاتی دی کن کر لی ہوکے تمھان نال اڑیکے
 اس جمن و اوکھ تماشا رب اس سختی آندھی
 آخر جدم غازی صاحب گھر موزی دے جاوے
 جان ووازہ موزی والا نظر غازی تون آتیا
 صدقہ نام نبی سرور و یارب پاک خدایا
 یارب والی تیرے باجھوں ہو پھنیں کوئی میرا

عشقیدی بازی اوتھے وکھو عشق کماندا
 شامت آوے غضب الہوں سخن اوڑے کہندا
 دم اٹھا اٹھواں چیدا سر پر لگدی سوتلی
 اوہ رام گوپا لے شوہرے بن پوسن اج لیکھے
 اہل آوے جھوٹے سپ نون اوہ وچہ پکڑ بھانڈی
 شوق عشق الہی بلدے جھب جھب قدم اٹھاوے
 پتھر بند کرے دعارب آکھے بار خدایا
 مشکل حل کریں تون میری جس کارن میں آیا
 یا پھر تکیہ عشق نبی و ابو محبوب ہے تیرا

یارب ملک بیکانہ سارا تے محرم حال نہ کھائی
 کر کے یا و خداؤں غازی ہتھ بوسے دل کر کے
 کر تکبیر بلند آوازہ غازی وانگ شیر اند بولے
 آکھے غلام احمد دایا ای را ند ای بیٹوں
 اٹھ پلید شتانی جلدی آج غازی بے آبیا
 رام گوپال سی ستا ہو یا سنجیاں چھاویں کر کے
 سٹ کشیدے چپکین لگی رو لے پاندی بھالے
 اٹھ شتانی رام گوپال کوئی آگیا ای کلھے والا
 میں جو تینوں نت سمجھاندی خوف دلچہ ہر کیاں
 مت کوئی کلھے والا آکھے چڑھ تیرے قباوی
 لے ہن آج ادہ ویلا آگیا ای کر لے ہوش بھالے
 تاں پھر اٹھ تر بھکیا موزی سیٹھ منجی تھیں آوے
 ہو ہوشیار کھلا پھر موزی ہاکی اوتاں اٹھاوے
 بھی پھر غازی وانگ شیر اندے گج کے حیدم آوے
 کافی ضرب کافروں لگی آندراں باہر آسیاں
 الغرض جہاں شیر خداوے مار یا موزی گج کے
 رگڑا کڈھیا موزی والا مار نعرہ جہاں غازی
 وجہ فلک اندے ملک بھی آکھن واہ او غازی شیرا
 نام اسلام دارو شن کیتا ای سوہنیاں لال جوتاں
 واہ سبحان اندر جس پر نظر گرم دی پاؤں

راہ تیرے آج سر میاں یا یہ آس دیر چاہی
 نعرہ مار کے نکل ہو یا جان ملی آتے ہر کے
 آکھے موزیا آیا ای غازی تیغ ہتھانچھو لے
 سخن اورے ایو جیسے کرنے کس سکھائے تینوں
 دانہ پانی ہن ان جہانوں تیرا سنے چاہیا
 کول اسے سی عورت بھی ہتھکڑے پھر کے
 حب جگاوے ام گوپالے ہتھ موٹھکے لے مارے
 آج ہن تیرا اس جہانوں ہی آویس نکالا
 نال سلام گوپال نہ کھر کیں ہوش زورانوں کرکھاں
 مار خوار کر سی کوئی تینوں وانگ بارود اوڈادی
 سترے تے آن چڑھے فی تر کھیاں تیخانوالے
 نال شتانی جلدی کر کے ہتھ ہاکی نوں ہاویے
 ہاکیں تلج کی کرنی اوتھ جہاں آپ جلال بھالے
 تر کھی تیغ شتانی کر کے ضرب کلجے لاوے
 لے عورت ام گوپالے والی پائے چپکے صایاں
 نال نار جنم ہو یا پکو ضرورں بھج کے
 نعرے مارے پانکیاں پاوے مولا ہو س رضی
 نکل رہیاں پیاریاں اندر آج نام ہو گیا ای تیرا
 آج ہن تیراں دھماں لگیان اندر دو بان جہاں
 جن انسان ملا نکساوے واہ واہ اکھ بناؤں

باب بیان خبر آمدن بھگت شریف و شنیدن لکھنا غازی مرید علیہ الرحمۃ

تے سنجیت جہاں پھر پھیلے خیر بھی ایہہ آئی
 عایشہ بی بی کلھے پڑھکے شکر الحمد للہ اندی

مریدین آج غازی بیگی کیتوں نیک کمائی
 غالب شوق ملدا ہوویں حب تیرا ہو جاندی

تے محمد بخش تھر بالا نوالہ اٹھیا نعرے مارے
 میں سنیا ارج یار ساڈا غازی رب بنایا
 تے خیر مہدی سی ویر غازی دیا چاچے جابیا بھائی
 اٹھ شتابی شیر خدا دے دونوں سرو پایے
 بھی پھر دونوں بلن غازیوں نال کلیجے لاندے
 لکھ لکھ دھین مبارک جا کے دونوں یار یار
 نت نہ جمن دنیا اتے تہہ جیہ لال نیگینے
 کر ملاقاتاں لدریاں باناں اپس دونوں آون
 سارے مومن کرو دعائیں اگے سجے سائیں

خیر مہدی نون آکھے آکھے سن اوو یار یارے
 سہرا عشق نبی دیوالا مریدین ارج پایا
 نالے ویر امیر سبک و اجو بی بی غازی دی آہی
 وجہ حصارے کول غازیے پوتے وجہ پلکارے
 تنک غازی نون اہنی ہوندے ٹھنڈ کیلجے پاندے
 آکھن گھٹ غنیمت مائیاں تہہ جیہ جن تارے
 جیوں تہہ اٹھکے عشق بنید اچم لایا سنگ سینے
 پھر حصار الہی پورے جہلم کج کج دونوں جاوون
 یارب رنگ دونوں لائیں روز قیامت تائیں

باب گرفتار شدن غازی مریدین علیہ الرحمۃ

ہیں جمال حسین سنا دیں غازی کوں ہائی
 سنو حقیقت جاں او تھے غازی نال خوشی سیا جھولی
 تے عورت ام گو پالے والی کردی لوٹیاں دھارے
 بھی پھر تھانے والے جلدی آجاوون اُس جانی
 آکھے غازی پوچھو تائیں اوہ جانے جانن والا
 بھیجن پھر اوہ غازی تائیں عدالت وجہ حصارے
 کیس غازی وا وجہ عدالت بھی پھر عہدہ آوے
 اورک غازی جیل جہلم وجہ امرا لہوں آوے
 یعنی غازی وجہ جیلاندے جاں کجہ وز گڈاے
 چان نور نبی دارائیں نت مارے چمکارے
 سکے بہت دوجی کوٹھی رہند کول غازی دیکھائی
 فجری پھیدا غازی کولوں دس او غازی سائیں
 غازی آکھے جہ تک مومنوں کلمہ کہیں نہ بھائی

تے جو نکر غازی وجہ حصارے دھم کلمے دی پانی
 نعرے تے تجیراں بولے عاشق پاک سولی
 جمع ہوئے آئندے او تھے وجہ پلک ہوں سارے
 پچھن غازی نون کیوں سنوں پنج جگہ وجہ لائی
 اسے لائیں آکا موزی جو ہو یو سس ارج حالا
 صدقے جاواں وجہ عدالت نعرے غازی مارے
 کتنی مدت وجہ عدالت اوہ سماعت پاوے
 تے سنو حقیقت جو کچھ غازی او تھے رنگ و کہاوت
 سواری پاک محمد والی دیندی سونٹ نفاڑے
 بھی پھر جہدرے جیلانوالے کھل وخن نت سارے
 مکٹن روشنی نور نبی دی اُس بھی نظری آئی
 چیر کیڑی جو روشن کردی تیری کوٹھری تائیں
 تہ تک توں اوتکے سکدا ایہو سر الہی

اوہ سوہنیاں پاک نظر یا نوالہ رب خاص پیارا
 جس کے کلمہ دلوں سجاوے آکھ سناوے مینوں
 تاں پھر کافر و کفر کے کلمہ بول سناوے
 مشرف ہو اسلاموں اُس نے جہدے کیسے منائے
 آکھے میں آج مومن ہو گیا تیس گواہ تمام
 لکھ لکھ دیو مبارک مینوں پائے خوشی خزینے
 سنگ پارس ہے ملیا مینوں بس اکسیر بنایا
 واہ واہ گھڑی مبارک آہی جاں میں جلیں آیا
 تے نام غلام رسول میرا آج رکھیا غازی پیارے
 بھی نام خدا دے عاجز تاں ایہ یک عرض سناوے
 لازم مسلماناں اوتے تاں مینوں دفنایا
 مومن سار وارث میرے کلمہ جو الاوے
 اوڑک انوں چیل دے سزا پھانسی دی ہوئی
 غازی پڑے جنازہ اُسدا تے ہتھیں فناوے
 واہ سبحان اللہ رب بنوں تاج کرم داپاؤں

جیدی خاطر نے پیدا کیا تہا اسی عالم سار
 تاں پھر حالہ چائن والا دس دیواں میں تینوں
 بھی اوہ جلوے آناں دے فضل الہوں پاوے
 بول بلند آوازہ پھر اوہ قیدیاں آکھ سناوے
 میں پر رب نے کرم کمایا دور ہوئی سب خامی
 میں پر آج ہے کرم کمایا سوہنے شاہ مدینے
 دین نبی دے فضل الہوں آج عاجز نے پایا
 جو چہ عاشق پاک نبیدے ریدار راہ دکھایا
 میں غلام رسول دا بن گیا رنگیا اس و نجائے
 جیکر وچہ چیلانے مینوں گھڑی ایل آجاوے
 اپنے ہتھیں پڑھ جناں دے وچہ پڑے پانا
 مت کوئی کافر مشرک آئی کے ہتھ مینوں پیالاوے
 وارث کافر جھگڑا کر دے چارہ چلے نہ کوئی
 کافروں کرموں پلوچہ جنت وچہ پہنچاوے
 کٹیاں جلال او رنگدے جاوے جہانگلوں ننگہ جاوے

باب بیان مدنی غازی علیہ الرحمۃ و عدالتین دادن و شہادیا فتن

تے سناوے حقیقت جاں پھر غازی پیش عدالت
 کئی کیل دھکائے آون ہو پیش عدالت جانے
 آکھن ایہ ہے کمال کوئی خلل و مانغاں والا
 سارا دن وکیل بیچارے وچہ تقریراں لاوے
 میں صدقے جاں شیر غازی پھر کرے بیان زبانی
 آکھے خلل مانع میریدا اسیدن داسد ہایا
 یا پھر قائم اسیدن دیاں ہو گیاں میریاں ساراں

پُر کر کا سے شوق شرابوں عشق نبیدوں پیندا
 نبھ بھگدے تقریراں کرے کڈہ قانون دکھاندے
 لائق سزا نہ ہوون کیلے دیکھو ایہ حوالا
 وچہ عدالت غازی تائیں کمالا کر دکھلاوے
 کل تقریراں تے تدبیراں پھر دیوے او پانی
 جسدن سہرا غازی نوالہ رب میرے سر پایا
 جد بکواس ڈھٹھے میں اس کے پھول چوں خباراں

یا پھر راستی عقل میرے تے اوسیدنی پائی
 یا پھر عقل دماغ میریوں ہوش ندو کا آٹیا
 قسم خدا دی ہوش پکیرا اوسیدنی اپاٹیا
 واہ سبحان اللہ ایہ غازی عجب کمال کہاؤں
 آکھن غازی شیر خدا دامن نیچے پیاکھن دا
 بھی پھر میلے دوسے دوسرے کول غازی دے آون
 آکھن ہوا نکاری جرموں غازی مرد جو انان
 جاں پھر لفظ جرم نوں غازی ل اپنے وچہ تولے
 آکھے بچد میرے اتے تسانے ظلم کمایا
 ایہ قانون نہ معلوم تسانے کھو حال بلال جہان دے
 وت وکھو جدوں بلال ہوراں نے چھوٹا بنگہ سنائی
 دیکھ حلال عشقے دے کھائے جاں غازی چڑھ جاسی

جبدن وندی چہ چولی چھوڑی عاجز مائی
 جاں میں چارو ناندی ہوئی چھوڑ مھلیں آیا
 جبدن عشق نبی دار نے من میریو چہ لایا
 کل کول عدالت نالے وچہ حیرت دے آون
 ایہ جاپاک نبی نوں سی ایہ دلیاں محل نہ رہندا
 کر تقریاں تے تدبیراں غازی توں بدلاؤں
 اس مقدمیوں کھیں تینوں بری ساں کرواناں
 جوش غیرت وچہ آکر غازی پاک نے بازوں بولے
 عشق نبیدہ انام تسانے جرم ہے آکھہ سنایا
 جہناں تین پیچیاں تے من وچہ کلمہ او احدثی پکاندے
 منہ وچہ کلمہ یہاں شہادت اجل شہادت پائی
 فضل الہا ہوں تاج شہادت ارج اوہ پاوکھاسی

مقولہ شاعر در غزل پنجابی

جبدن غازی کھار اتے چڑھو سی چہ فلکانے پے بلبل پوسیا
 وچہ فلکانے ملک حیران تھیون آکھن بسم اللہ جو آیا
 پئے حسن حسین بلاوندے سونالے کل شہید استقبال کرن
 مَوْتُ قَبْلِ اَنْ تَمُوتُوا اِج سبتو جہان نوں دس دسی
 پکھیں سچ حلال جہاں غازی دیا جیٹرا غاص حسین دای

وچہ فلکانے پے بلبل پوسیا وچہ شہید تھقل پوسیا
 غازی وچہ چہنت دے وچہ رسی پرہ وچہ عدل کول پوسیا
 دھن بھاگ عبدال وچہ پڑے دے مجلس پاک حسین دای پوسیا
 تجاہد دون دے چڑھ ہزار اتے پایاں نبیدہ اصل پوسیا
 اتے وانگ تنگیاں شمع محمدیوں چڑھ کھائے اتے بل پوسیا

باب بیان شہادت یا فتن غازی علیہ الرحمۃ

شو حقیقت جاں پھر غازی خوشیوں موت قبولی
 دیکھ عجب کمال حلال غازی دے کوئی عاشقان رنگ نیارے

ناہی دنیا دی کوئی لوڑ غازیوں دے لوچہ شوق رسولی
 وانگ تنگیاں ہٹ نہیں ہٹدے عاشق مرد پیارے

جاں پھر کم سزا غازی نوں اکہہ سنایا جاوے
 جاں پھر روز شہادت سندا غازی والا آوے
 محمد بخش تے خیر مہدی صاحب دونوں جہلم آون
 ہو رہا رال یا پیایے بھی اوتھے آجانڈے
 تے غازی ماں نوں اسی کردا ہتھ قداماں لاوے
 آکھے پائے ساک خدا بن ہو نہ پس کوئی تیرا
 نام خدا ہے تہی دھاراں بخشیں مائیے مینوں
 عائشہ بی بی پھر لال پیارا نال کلیجے لاندی
 آکھے سن اولال پیایے اے میرے دلجانی
 جیکر ورتیرا کوئی ہوندا ہو رہی گھر آج میرے
 پھر غازی نوں ماں پیاری عطر پھیل لگانڈی
 آکھے جا حوالے رہے باہیں بچیا آج تیری
 ساک میرا ہن باہر خدا ہے جگتے مولے ناہیں
 بھی پھر احمد دوست محمد تے خیر مہدی بھی نالے
 ہر نوں پھر غازی پیارا سنگ سینے دے لاوے
 آکھے اسی سننا سیتھوں ساریاں تساں بھراواں
 بھی پھر غازی کرے وصیت نال تاکیاں بھاری
 پاک تے حقہ وچہ فاتحہ دے ہرگز مول نہ دھرنا
 تے دجا پڑھن درود نبی دا وچہ فاتحہ مجلس آکے
 الغرض جاں وقت غازی دے شہادت آوے
 تے غازی آکھے ایہو جیسے کپڑے ہرگز مول نہ پاساں
 صاف لباس لگا کر پھر غازی کلمہ بول سناوے
 واہ سبحان اللہ جاں غازی چڑھ تختے تے جاوے
 تے سنوں حقیقت تختے اُتے غازی بول سناوے
 چوہڑے مینوں ہتھ نہ لاوے جو بے مذہب ہو کالے

وقت روز مقرر کر کے خاص تنایا جاوے
 عائشہ بی بی صبروں شکروں بھی وچہ جہلم جاوے
 بھی احمد خان تے دوست محمد سنگ انہانڈے جاوے
 اوڑک داری غازی سندی وچہ زیارت پاندے
 تے جاندی داری لال پیارا گلاں دوسناوے
 ایسے شمع محمد یوں صدقے ہو گیا ای دل میرا
 انشاء اللہ وچہ جنت ہے تل پوساں میں تینوں
 صدقے جاواں پاک بانوں سخن سوہنے فرمانڈی
 جابجیا ماں داری آساری ہو وچہ آج قربانی
 کر صدقہ میں پاک نبی اور دیندی سنگ تیرے
 تے اپنے ہتھیں لال پیارا کھائے اوپر بٹھانڈی
 ہتھ وچہ پاک نبی دپانی پر عرض مئی اک میری
 کول سدیں توں گھول گھتی نوں ہر دم یان عائشہ
 محمد بخش بھی سب ملے ایہ یار محبتاں والے
 نال انہانڈے گلاں کردا پایا وچہ کلاوے
 میں دیدار نبی دا اجااج فضل الاہولیا وال
 فاتحہ کارن جو کوئی آوے انہاں کرنی عرضگزاری
 مولا پاک سنے دیدا کچھ شرم دے وچہ کرنا
 ایہ درود کوئی شے عجب ہے میں دیکھاں نت از ملک
 سیاہ لباس ملاں والا پاس لیا نذا جاوے
 میں تاں عطر پھیل لگا کر آج گھر ماہی دجا ساں
 تے کرسم اللہ لٹک لٹک کے ول سولی دجاوے
 نال خوشی دے پھل پھل جاند انعرے مار سناوے
 دھاگہ مینوں پھانسی والا آ کوئی مومن پاوے
 مومن مینوں آپ بھالوں کلمہ پڑھنے والے

کی مجال کسیدی آہی تہا دمنوں کوئی لاند
جو کوئی مومن گل میریو چہا ج دھاگہ چا پاسی
تاں پھر قیدی تال شتانی بھیج غازی دل آئے
تے جہاں غازی ہی سولی اُتے یار وقت دم نکایا
تے ملک خندا واکرن زیارت سیدی اوٹھے آ یا
تے جہاں غازی ہی پالداں پاند تختے تے چڑھ آ یا
تے سنو حقیقت جہاں پھر غازی دھاگہ گلوچہ پاوے
مارا وڈاری رُوح غازی دا اندر کھلکارے
قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ اَكْبَرُ سارے مومن کوئی آ
کیونکر زیارت غازی والی آہی دنیا کر دی
یعنی جسدن روز سزا د اعنازی والا آ بیٹا
بند چھوڑ کے دھندے سارے طرف کچھ ہی دن
خاص جہلم دی حالت بھی پھر کوں جلال سنداواں
دنیا ان اکٹھی ہوئی خلقت جڑ مل آئی کو
بند کچھریاں ساریاں ہویاں مدعا علیہ نیٹھے

بھی غازی پھر بول بانوں ایہ فرمان سناندا
انشاء اللہ وجہ جنت دے سنگ میرا وہ جاسی
جیٹرا پہلوں پوہتا آ کے اوہ دھاگہ گل پائے
وجہ فلکاں و ملک بھی اکہن دھن مانی جس جایا
سارے نعرے مار کے اکہن دھن مانی جس جایا
عاشق عشق شوقی دیکے قرب حسانی پایا
رُوح بدن تھیں کر پروازاں ل مولاد جاتے
جنت وجہ عدن کو پوہتا سیر کر بند اسارے
حالت اکہن جلال حسنا جو نہک پھر رو مانی
کیونکر خلقت ہوئی اکٹھی ڈگ ڈگ دنیا مری
جہلم وجہ ہر تالاں ہویاں کسے نہ دھواں دھوکایا
بھی لاہور پشاوراں تائیں کئی مومن آ جاوے
تھکے مرنے ہال ایانے بھل گئے دودھواں
ہر لڑاں حب زیارت دالی دلوچہ رب نے پائی
دھکے اُتے دھکا لگا لکھاں چارے دھٹھے

باب بیان آمدن خلقت برازیار غازی بلوآں کر دن یک کافر قتل کر دن اور اعلام محمد سکڑ جہلم

سنو حقیقت روز شہادت جسدن آیا بھائی
گڈیاں موٹراں لاریاں اوٹے سجد خلقت آوے
بھی جلال حسین سناویں اک بڈھ پیدے احوالے

خلقت کرن زیارت سجد ہر طرفوں آئی
گلیاں شہر بازیاں اندر پیر نہ دہریا جاتے
فضل خان بتایا جو نہک چو پدھی ڈوبیاں دالے

اک ٹوکہ کچھ بندیاں لے کر زبیرت آئے
 بازار حلیم دے وچیں حیدر آئے انکھے وہ سارے
 مکے کھڑے تھیں انہاں چہ بازار کھلو کے
 آگے میں بکٹھا ڈٹھا وچہ بازارے جاندا
 تے غلام محمد آگے کشمیری خاص حلیم دے بھائی
 صدقہ غلام محمد اداوتوں دے جنہاں سلامی
 اس مومن دے دلوچہ غیرت عسلہ ایسا پائیا
 تیز کٹار گھروں لے جلدی پھر بازارے آئے
 سنو حقیقت جان پھر غازی تے وکان آندا
 اٹھکے کافر اگوں ششانی آکھے اُس دیتا میں
 غلام محمد آکھے اگوں سُن مروت نکارے
 اے پر یاد کریں اوہ ویلا جہاں اوہ بابا آیا
 ہُن غلام محمد آیا ای دسن تدھ نشانی
 ایہ گل سُن کے اگوں کافر پاوے ڈنڈ ککارے
 مار چھری پھر کڈھ کچھ پراں مودی دا دھوا
 آکھے جہاں تک کلمے والے ہوں دنیا آتے
 چھوڑ جلال حسین اتھے ہُن اس غازی واقعہ

اک بڈھا بھی چڑھ کھوتی تے آئے سنگ انہاں دے
 قدرت دیکھو قادر والی عجب وکھاندی کارے
 تک بابے نوں ٹھٹھے کروا ڈرا پھیرے ہو کے
 ایہو محمد مسلماناندا کھوتی تیز چیلاندا
 ایہ گل سُن کے امر اپنے تھیں کن اُس دیوچہ پائی
 پاک رسولی عزت پچھے چہ کر دے شربانی
 غلام محمد دوش تہانی گھرا پنے نوں آئیا
 پوئیا اُس سُن اُس دی تے ڈھل نہ ماسہ آئے
 کر لسم اللہ بیدریوں چڑھ تھلے تے جہاندا
 تھان کیڑا میں لاہواں بھائی مینوں کہہ نائیں
 تھانواں والے ہندے تیرے ختم ہوسن اج سارے
 تک اُس نوں تدھ پلینا کی بکواس سنیا
 جو بکواس کر لسی ایسے رگڑیا مودی جانی
 اے پر غازی پیر کے اوسوں چاز میں اوماے
 نال خوشدے غرے مارے شکر خدا دا کروا
 کی مقدور کسیدا یارو کیوں بھونکن ایہ کتے
 مریدین زیارت دیں توں بھی رنج لئیں حصہ

باب بیان جنازہ غازی مریدین و حلیم و غازی و در شریف

تے سنو حقیقت جان غازی نوں کھارے و توں لاہوں
 لکھ مخلوقاں کرن زیارت اوسدن اتھے آیاں
 امیر عرب نے جہاں اتھے ہراکے ور لگا وں
 جہاں لڑی کپڑا ڈٹھا پھیر نہیں تھہ آئے

بجی دنیا آگے اتھے پئے زیارت پاوے
 کئی بڈھے کئی نڈھے وڈھے کئی دسشن وچہ مائیاں
 جیہڑے ہوں کر مانوالے وچہ زیارت پاوے
 کئیاں کپڑے لیراں ہویاں ہر کوئی اویاں چاوے

آخر وقت پوسانوالیاں ہمت کر دکھلائی
 مریدین شہید تائیں پھر موٹر و چہ پاؤں
 دوست محمد خیر مہدی محمد بخش بھی پیارے
 جاں پھر وارث پیارے سارے چڑھ موٹر تے جانے
 ایس ڈی او حکوال صاحب بھی وجہ وجہی ہک لاری
 اے پر دنیا وجہ میلانے دسی ہر ہر جاتی
 آخر دنیا ہوا کٹھی ہر ہر پاسوں آئی
 اوڑک دنیا ہوا کٹھی اوٹھے پڑے جنازہ
 نال کوشش و موٹراں اوٹھوں کڈے تھانڈے
 تال پھر لاریاں وانگ ہوا ڈوڈیاں جلدی جاؤں
 یعنی اکول مل مومن وجہ سٹرکانڈے آؤں
 شوق زیارت کارن دنیا ہر ہر جاتی آوے
 بھی پھر موٹراں کھوتیاں کولوں جہدم چلیا آؤں
 لوکانوں اوہ حکم سناؤں ونوں ولی خدا
 فوراً پھر مخلوق تمامی لیٹ گئی سی ساری
 سب ڈوڑنل صاحب بہادر پھر حکم سنانے
 سارے مومن کرو و عاتیں روز قیامت تائیں
 نیک حاکم جس پہلک تائیں ب عطار فرماندا
 ظالم حاکم دنیا و تے شامت بدی ہونے
 آخر جہدم شاہ صاحب پھر موٹر چا کھلوانے
 نالے اوٹھے پڑیں جناز خلق زیارت کروی
 اوٹھوں ٹرکے موٹر جہدم کول ڈباں دے آئی
 شاہ صاحب پھر پنج منٹ اوٹھے موٹر چا کھلوانے
 زیارت کارن دنیا و تھے جہدم سیسی آئی

نال کوشش و کول غازیہ موٹر آ کھلوانی
 بھی پھر مانی غازیوالی بہ لاری وجہ جاؤں
 صوبیدار سوداگر خاں بھی بہن لاری وجہ سارے
 مار پھلانڈے بھیابے گل غازی دے پاندے
 سنے تھانڈا صاحب و بیٹھے کرن اسواری
 پوسانوالے پچیاں تھاون واہ نہ چلنے کافی
 پڑہن جنازہ غازی سندھانے نیت پھرائی
 ہر ہر پاسوں نیت کھلون خلقت بے اندازہ
 خلقت بگھی کھلی کھلوتی لد گئے و بخارے
 اکول اوہ وجہ کیلیاں جاتیں مومن نظر آؤں
 دودھ کھنڈانڈے گھرے بھر کے اوہ وجہ آکاؤں
 وجہ جنگل دے منگل بن گئے جتھوں لاری جاوے
 پھر صاحب ترمنی والے تو شاہ جی صاحب بھی آؤں
 وجہ سٹرکانڈے لے پے جاؤ راہ نہ چھوڑ و کافی
 پیر وھرن دی جاگہ نہ لھندی جاں اوٹھے آئی لاری
 اوہ سید سخی سن آل نبی دی موٹر چا کھلوانے
 تاقیامت رکھے سلامت نیکان کماں سائیں
 ایہ علامت حمت والی ہے ب کرم کماندا
 کھا جاؤں متدعو یہ ساری مدعا علیہ ونے
 ہر ہر پاسوں مومن آکے رج زیارت پاندے
 نعرے تے تکبیراں آکھن دنیا کلمے پربدی
 فرمان علی ایہ ڈباؤا لے ساری گل سنائی
 عاشق پاک نبی دیوالی زیارت ہر زون دینے
 تے پھلانڈے دروازے لاکے ڈباں سترک سجائی

یعنی استقبال غازی کردی دنیا ساری
 غلام جیلانی صوبیدارے ایہ کل اسباب بنایا
 یار صوبیدارے تائیں دیوین نیک حسدائیں
 غلام حسن بھی سولہ حکوں منگتری تھیں آوے
 بھی ہمدانہ اتھوں موٹر چلیدی وانگ ہوئی
 یعنی غازی چہ بھلے دے حردم مہیسی آئی
 استقبال غازیے کارن دنیا جڑ مل آئی
 لاء غازیوں لاری اوٹوں پھر پلنگے پاندے
 تے صدتے جاواں عایشہ بی بی جگر اکیڈ وکھاوے
 بلکہ دیر مبارک مینوں اچ پھل گلابی میرے
 شاہ صاحب فرماون آگے ہرنوں آکھہ سناو
 تاں پھر لوگ تھامی سارے بھج بھج صفیاں شاہون
 مار چلائے گھوڑے پاکے عطر پھیل لگا کے
 گھکیاں کوٹھیاں اوٹے دنیا مگڑی وانگوں آئی
 چھٹا وڈا چاہے ناہیں حب زیارت ہرنوں
 وجہ محلاں پلنگ غازی داکر سیم الد لاہون
 بھی پھر یار پیارے اوٹھے رنج زیارت کرے
 بھی اوٹھے گورنج مبارک نوالی ہر پارسوں پئی آوے
 صدتے صدتے جاوے دنیا آکھہ شیر جواناں
 بھی پھر جوڑاواں لگا کے پھر غازیوں چاون
 کرن تیاری پڑھن جبارہ جی خلعت آئی
 عالم فضل حاجی حافظ حج تیج دوروں آئے
 بعضے آکھن اسی صفیاں آہیاں وجہ میسنے
 بچے کچے گول پچھوں ہر طرف کھلو کے

مٹرکاں اوٹے پھل کھلارن جتھوں لنگھدی لاری
 آمد غازی پاک دی کارن رتنہ خوب سجایا
 رہے سلامت نال کرامت و زقیامت تائیں
 کرے زیارت رنج غازی فی فضل خباہوں پاو
 وجہ پلک دے شہر بھلے وجہ لے غازیوں آئی
 ہک بھلے دے کتنے بھلے رنگ قدت نے لایا
 ہرنوں حب زیارت وجہ پاک خداوند پائی
 آن پیارے یار سہیلے ڈولی غازی می چاندے
 مت کوئی لال میرنیوں رووے مکھ تھیں بول سناو
 پاک نبی سنگ پیت لگائیوس نہ عشقے دے سہرے
 وجہ گلیا ندے دوہاں پاسے صفیاں خوب بناو
 تے چاون والے منجی غازی نیویں کر کے چاون
 تے چاون والے ہولی ہولی ٹرے منجی چاکے
 نور بیدیاں لہراں اٹھن کلھے ہر سہر جانی
 مٹھے مٹھے ٹرے ٹرے اڑک آئے گھر نوں
 جتھوں پڑھ اخباراں ٹھیا او سے جگہ سکاون
 ہو کے صابر شاکر سارے مہتھ کلیجیاں دھروے
 شکر الحمد للہ پھر عایشہ مکھ تھیں بول سناو
 اچ ہن تیریاں دھماں سگیان اٹھ روہاں جہاناں
 باہر وجہ میدان دے آکے پلنگ چا سکاون
 کون جلال صفیاں گن دے انت نہ آوے کافی
 بیجانی خلقت آئی کون حساب سناو
 بعضے آکھن نوے آہیاں الد مالک جانے
 پڑھن خیالے ہر پارسوں اگرں پچھوں ہوئی کے

حاجی مہر خان صاحب جوہن چکڑے والے
 اکٹھے اوتھے گئے والے کئی کرن تقریراں
 اوڑک پھر جنازہ پڑھ کے اوتھوں منجی چاکے
 وجہ صندوق سامی دے کھ کے چاغازی فناون
 دروڈی واپڑ پڑھ سائے بک بک مٹی پاون
 عائشہ بھی پھر روضے اوتے بن محب اور جاندی
 بھی پھر قبہ حضرت صاحب چاچڑاں والے آون
 ملک ملک تھیں نیا آوے آن زیارت پاندی
 واہ سبحان اللہ بس اوتے کرم ہوو سرکاروں
 چند و نانو پیر صاحب پھر روضہ خوب بنائے
 بھی پھر پیر صاحب یار و حیت دنیا تھیں چایا
 غلام حیدر بھونا نڈا منشی سنگ پیر اندے بھائی
 میں صدقے جے پیر صاحب پھر کچھ دن بہلت پاند
 جلال حسین بن غازی والا فاتحہ اکہ سنائیں
 پڑھو درود من مومن سائے جیوں غازی فریابا
 صدقہ پاک نبی سرور داکرے جلال دعائیں
 بھی پھر مومن کرو دعائیں اگے سچے سائیں
 غازی جنہا نڈا ویر پیارا ماموں حبایا سبھائی
 بھی جلال حسین عاجز تے اپنا کرم کسائیں
 بھی ماں باپ میرے نوں بخشیں یا ستار غفارا
 بھی استاداں میریاں اوتے ہونے کرم گھنیرا
 چپٹ وجہ و نڈ لاکے بیٹھے ولی خدائی
 ملک ملک تھیں طالب آون آن تعلیمیاں پاندے
 بدن انسانی روح درشتیاں تے یکجہ ربانی
 محمد ولی اللہ اکرم مبارک تے قاصد ولی ربانے

اوہ بھی وجہ جنازے آئے سن گل حوالے
 لے پر صفاں گن نہ سکدے بھل و بھننے تدبیراں
 خود زمین غازی وجہ رکھدے کول قبر دے آئیے
 دنیا تھیں پوشیدہ کر کے حبت وجہ پوچا وون
 حافظ کئی کھلو سر پاندی پاک کلام سنائون
 اسے جایا پال کھڈایا اج بیٹھی ہو سر پاندی
 اوتھے ہی چاڈرہ کر دے سنگ خوب لگا وون
 روز جمعہ وک بھی اوتھے خلعت نہیں سماندی
 پیر آون پھر کول مریدان شفقت شوق پیاروں
 مسجد پاون کھو کھٹا وون و نڈ عجب لگانے
 کول مرید اپنے جواواں دلوجہ قصد ٹھرایا
 اُس بھی کیتا کوٹ جہانوں چھوڑ کے باہل مائی
 اللہ جانے روضے اوتے کے کے رنگ بنائے
 پڑھ کلمہ توں پاک نبی وار تھیں منگ دعائیں
 بھی پھر ایہ دعا ساڈی کریں قبول خدایا
 بخشیں مائی باپ غازی بھی حسب ساری تائیں
 احمد و موت محمدے اوتے یارب کرم کسائیں
 جنہاں حقیقت غازی والی بہ کے کول لکھائی
 دفتر میرا عیباں بھریا بٹیر میا بنے لائیں
 صدقہ پاک نبی سرور داکرے سرور ہمارا
 جیں پر رب کرم کما یا بخشیا علم و دھیرا
 علم علم تے خلق و دھیرا بے حسد انت نہ کافی
 جواون اوہ فضل کرم تھیں ہو ہو عالم جانے
 مکھ انہا نڈیوں پھل چھڑ پوندے جاں گل نہ بانی
 وجہ خدمت جو حاضر ہوئے فیض انہا نڈے جانے

وچہ درگاہ خداوند والی کردا عرض نہاناں
 یارب تاج محمد نوں بھی تاج کرم دایا میں
 تاج حسین اُس ویر پیارا سدا سلامت تھیوے
 محمد عنایت اوتے یارب ہوئے عنایت تیری
 غلام حسن نوں دس جہانیں مولیا توں رنگ لائیں
 اوہ بھی دم دم غازی تائیں یاد ہمیشہ کردا
 بھی پھر پڑنے سننے والے مسلمان تمامی
 یارب صدقہ عشق اپنے دا بھی محبوب الہی
 بھی صدقہ دت اس غازی دا جو کرے شکار حصار
 بس جلال مکاہن قصہ کلمہ آ کہہ زبانوں

یارب ایہ رحمت ہونے اندر دوہاں جہانوں
 رہوے سلامت باکرامت تاقیامت تائیں
 ہر دم چہرا پاک دوماں اندا شالہ اسماں دسیوے
 جس نے وچہ چھپواون اسدے کیتی حمایت میری
 ہر دم تیری رحمت ہووے اندر دوہاں سرائیں
 پڑے درود تے فاتحے آ کہے ہر دم کلمے پڑھدا
 یارب ہر تے کرم کماویں صدقہ نبی گرامی
 پھر صدقہ حسنین ولید جہناں کر بن جھوک لدائی
 پڑھنے سننے والے مومن یارب بخشیں سارے
 شالہ نال ایمانے ہووی تیرا کوچ جہانوں

دیگر

ذرا کرکھاں توں غور دھیان مومن
 کیڈا سوہنا غازی پدا شان مومن
 غازی وچہ بھلے دے جایا اسی | جس عشق والا پایا اسی
 جس رنگ سلام نوں لایا اسی | لٹ کھڑے سودو نوں جہان مومن
 ذرا کر توں غور دھیان مومن
 جدوں بکجیسی کفر کفار نے | دسیا سوہنے نوں آا خبر نے
 بدھی ترست کمر دلدار نے | پڑھیا کلمہ تے ہو یا روان مومن
 ذرا کر توں غور دھیان مومن
 صدقے غازی بی میں اس چال دا | دیکھو جگرا اس عایشہ دلال دا
 دشمن نبی دا پھرے اوہ بھالدا | رکھ تلی اوتے اپنی جان مومن
 ذرا کر توں غور دھیان مومن
 غازی سفروں قدم اٹھا وندا | دلوں رب رسول وھا وندا

دیکھو عاشق پیا عشق دکھاؤندا | کروا صدقے چا چندری جان مومن

ذرا کرتوں غور دھیان مومن

واہ غازی واد صدق کمال ہے | پایا جس محبوب دا وصال ہے

ملیا عاشق معشوق دینال ہے | ذرا سوچ کھاں نال ایمان مومن

ذرا کرتوں غور دھیان مومن

موزی غازی نوں نظر جاس آوندا | غازی وانگ شیراں گج پاؤندا

وانگوں باز اندے پکڑ دباؤندا | نبی روضے وچوں جھانناں پان مومن

ذرا کرتوں غور دھیان مومن

چہرے پیت پیاسنگ لگے نی | اوہ تے دوہاں جہانناں پاگے نی

جند پاک نبی توں گھما گئے نی | ہوویں فلکیں ملک حیران مومن

ذرا کرتوں غور دھیان مومن

چہرے پیت پیاسنگ کر گئے نی | وچہ دوہاں جہانناں تر گئے نی

جیوندے وچہ جنت اوہ وڑ گئے نی | ذرا بھول کے دیکھ قرآن مومن

ذرا کرتوں غور دھیان مومن

مصلے روضے تے مسجد چڑھ گیاں نی | او تھے نوز دیاں لہراں وڑ گیاں نی

رہیاں سنگ مانہی جو تر گیاں نی | دیکھو کرم کیستائیز دان مومن

ذرا کرتوں غور دھیان مومن

کیداسوہنا غازی دستان مومن

دیگر

میں صدقے اس مانی داس پھل گلاب جیای

جس پھل نے آوچہ دنیا دے رنگ سلام نوں لای

لکھ شابس شیر پیارے نوں | جو پڑھ دیاں سارا خبرے نوں

اٹھو دھاناں ول حصارے نوں | کدھرہ غازی پاپا اسی

میں صدقے ..... الخ

دختر رام گوپال دی بھال کرے
واہ ڈنکا دین وجایا ای

دیکھو غازی عجب کمال کرے
اوتھوں پل چپہ مار حلال کرے

میں صدقے ..... الخ

میرے سر کا ستر تاج محمدی عنہ کا مبارک خواب

نہتے نہتے سبز لپوے اور ہوا تھی خوشگوار
ایک جھونکے نے کیا مجھ پر بھی جادو کا اثر
لمحہ بھر میرے لئے تھی وہ ستر انبساط
چھوڑ کر بچان مجھ کو روح ہوئی مجھ سے دل
استہزاء میں نے پوچھا باعث آوارگی
دفعتاً اٹھی نگاہیں سوئے عاشق با وفا
کشتی شہدائیں وہ کھیلتا غازی مرید
محو تھے سب پیرو برنامہ روزگار میں
ذوالفقار حیدری نے ایک ہی کروٹ بدل
بعد تجہیزی مراسم اور تکفینی رسوم
ماہ پارہ جب لگے کرنے پذیر خاک و فن
بے پناہ آہ و بکا سن غازی شہید حسین
”زین نبشیں تا خوشبوئے جنت سے دہم“
دیکھ یہ شان شہیدی اور الطاف کریم
کہ عطا وہ زندگی جو ہو دوام زندگی
مرد غازی کے مجھے یہ آخری الفاظ تھے
پرچم حسین میں وہ عاشق دین نبی
واللہ یہ دنیا محروم ہرگز نہیں جائے نشاط
دار حقیقہ کے چچاری عقل کے ناخن تو لیں

آسمان پر ابر تھے مثل عروس نو بہار
کیا بتاؤں رنج و غم کیونکر ہوا یکدم مزار
نیند کی آغوش میں حاصل ہوا مجھ کو قرار
اور پہنچی جس مکان پر جمگھٹا تھا شہسار
یک زبان آئی صدا عاشق کا ہے یاں انتظار
جس کی تابانی سے تھا غور شہید غاوت شرمسار
ہو گیا جس کیلئے ہم سب کھڑے تھے بے قرار
کلمہ توحید کی رٹ تھی بجانب ہر چہار
کرو یا مرو و کو فی التار و در شہر حصار
ہو گیا تدفین کی خاطر نیا تربت تیار
صبر کا ساغر گرا کر ہو گیا میں اشکبار
بے نقاب ہو کر کہا مجھ کو حکیم کردگار
عاشقان ادلگدازی قلب ما ایم سنگ و خار
بر ملا میں نے کہا درگاہ ایزد میں پیکار
روز افزوں ہو رہا ہے میرے دل کا اضطراب
جاہد و پرعمل کر پھر دیکھ جنت کی بہار
سور ہار ہے لطف سے جادو کچھ بھلہ میں مزار
رنگ لائیگی بر روزِ عشرِ حبیب ہوگا شمار
آئے تھے کس غرض کو تکفین کے کیا مال کار

تاج یہ اشعار تیرے گرجے ہیں بے ربط سے
پر تیرے غصہ کی نیا لگس گئی ہے بر کنار

سیحری منتخبہ والد ماجد غازی مریدین علیہ الرحمۃ

الف - اوں محبوب نور دھونڈھنی ہاں جیہڑا ٹکڑا حبس گرونیال دا ای
 مکھ چو دھویں رات دے چن وانگوں چہرا پھل گلاب اس لال دا ای
 لگی روشنی جسدی جگہ سارے شمع عشق والی ایسی بالدا ای
 میرا خاص جلال محبوب اوہا جیہڑا لادلا جی جلال دا ای اے

ب - ہنھ کے ہنھ میں آکھنی ہاں میری سنی چا آپ فریا و اللہ
 ہویاں مدتاں پئی اوڈیکنی ہاں غازی باجھ ہویاں برباد اللہ
 ڈاڈھی تاہنگ مینوں سینے سانگ مینوں غازی میل کے کریں باد اللہ
 میری کوک جلال ہے رب اگے دیویں داد مینوں دیویں داد اللہ

ت - تک رہیاں کھلی شک پیاں تیرے راہ اوہ غازیاما ہیا او
 ملیں خواب دیوچہ شتاب مینوں میرے بانکیا چیل سپاہیا او
 سیں کول مینوں عاش گھول گھتی جند تک میری ہن آئیا او
 غوطے جند جلال ہے نیت کھاندی میری جندری آن گھرا ئیا او

ث - ثابتی نال پئی آکھنی ہاں تیرے باجھ ہویاں ڈانوانڈول غازی
 ہویاں سکتی سید رنگ زرد پیاں کھوڑ مکھ تھیں مٹھابول غازی
 صدقے ماں گھولی سکے اڈجھولی ناہیں جیہڑ دیوچہ ہن سول غازی
 نام رب دے سنے جلال جانی ہکوار سیں اپنے کول غازی

ج - جان تے شان گمان توہاں میرا مان جہان توں جانیاں او
 ہوئے نین پران حیران سارے میں تے کھان تے پین چکانیاں او
 پاواں نیت فالان غمانوچہ جلالاں بھی اونسیاں نیت پیاں نیاں او
 غازی باجھ جلال حیران پھر دی تا سے گندیات ات مانیاں او

ح۔ حال میرا سد پاک جانے کیستہا جرنے مار حلال مینوں
 کدوں ٹھنڈ کھجے دیوچہ پوسی جدوں لال مٹی سینے تال مینوں
 لوں لوں وچہ نکلے دھوں پیا لایا بھر مو اتر ا بال مینوں
 دیاں لکھ حلال شربیاں میں اکھیناں لال و سسی جڈں لال مینوں
 خ۔ خاک تیرے روئے پاک والی میں تے وچہ اکھیاں نت پاوتی ہاں
 چھوڑ جگ جہاں دے کم سارے تیرے راگ وراگ تھیں گاوٹی ہاں
 سدیں کول مینوں عایشہ گھول گھتی نام ریدے واسطے پاوتی ہاں
 کر کے نرم قاضی کھڑے کول غازی اے پھر ایہ عرض سناوتی ہاں
 د۔ درد والی سینے کر دسینوں ڈاڈھی ہجر تیرے غازی لائی آ او
 رکھیں منہ دیوچہ ادہ گل چناں جان دیوار جو آکھ سناوتی آ او
 تہاں آکھیا جبدے مل پوساں ڈیڈی ڈھل کاہنوں غازی پائی آ او
 آکھے ورنج جلال کوئی لال تہاں ڈاڈھی ہاں عا جز گھبرائی آ او
 ذ۔ ذکر مینوں نت فکر ایہو ڈاڈھا ملن والا رہنہ چا مینوں
 سینے ہجر فراق دی اک بلدی ہوار چپہ سینے لال مینوں
 ہویاں آن کلی پچھاں نت رملی کدیں خوشیدی قال کھا مینوں
 دیواں لکھ جلال شربیاں میں غازی دیوے جی کوئی ملال مینوں
 سا۔ راو لا جو گیا دس کھاں دے تیری پتری کے نہر ماوندی اے
 کپھر پول وے غازی لال میرا چھٹی ملن والی کدوں آوندی اے
 ڈاڈھا ہجر نے مار بیتیاب کیتا چند جھوریاں دیوچہ جاوندی اے
 دے ورنج جلال کوئی لال تہاں عایشہ نت بیٹھی قالان پاوندی اے
 نہ۔ نہ زور تہاں کوئی ہو میرا میں تے واسطے پائی کے گھسنی ہاں
 رگھیاں کھلیاں تے ہنوں دلیاں فی پی انگ بھجوت و ملنی ہاں
 کپک پکشت مول آرام مینوں وانگوں شمع فراق تھیں جسنی ہاں

دیکھیں بھاگ کمال جلال میرے جدوں سنگ غازی و بچ رلنی ہاں
 من - سکھ سوا و جہان والے میرے من نوں مول نہ بھاوندے فی
 ہو آس محبوب دے ملنوالی سول نیت فراق دے دھاوندے فی
 جگر ہجر تھیں وانگشتہ ور ہویا شعلے غماں والے نیت آوندے فی
 نام ربدے دس جلال مینوں کدوں لال پیارے پھیرا پاوندے فی
 شکر ہزار ہزار کرساں جدوں و کھسساں جھوک پیاریاں دی
 بیٹھی کھان تے پین چکا سارے ڈاڈھی تانگ مینوں چناں تاریاں دی
 اٹھے پہر نہ بھل دی دل او توں گھڑی چڑھنوالی تیری کھاریاں دی
 آکھیں و بچ جلال توں لال تائیں ناہیں تاب مینوں من لاریاں دی
 ص - صبر نہ آوند اپلاک مینوں تیرے روئے او توں جند گھولنی ہاں
 کڈھ کنڈیاں رتیاں ہر ویلے تیرا عشق پئی غازی تو لنی ہاں
 تسبیح ہنخواندی سینے نال لایکے تیرا ورد و راقدا رولنی ہاں
 غازی نال جلال سی قول میرا تاہیں غما ندے پھولنے پھولنی ہاں
 ض - ضرب کلجے دیوچہ لگدی جدوں یاد آون نعرے کر پیاریاں او
 تینوں نبی کریم دا واسطہ ای سدیں کول جلدی سوہنیاں ساریاں او
 عایتہ گھول گھتی جند رول سٹی جگر ہجر فراق دے ساڑیاں او
 پچھیں و بچ جلال توں لال کولوں مینوں غازی کیوں لوں و ساریاں او
 ط - طلب دیدار محبوب مینوں ڈاڈھی چھک کلجے و چکار مینوں
 میں تے شوہ فراق دیوچہ ڈبیاں نام ربدے کریں چا پار مینوں
 ربا اپنے محبوب دا واسطہ ای میلین حبب غازی دلدار مینوں
 ڈاڈھی وانگ جلال بچال ہویاں کسیتا ہجر نے مار خوار مینوں
 ظ - ظلم فراق دے گھیریاں میں کدیں شاد مینوں کریں شاد اللہ
 غازی باہجہ تے جیون محال میری تہہ اگے نہ ریا اللہ

میرے خوشیدے باغ خزان آتی غازی میل کے کریں آباد اللہ
والی باہجہ ستار جلال ناہیں دیویں آپ مینوں ہن دا د اللہ
ع۔ عرض میری ایہو غرض میری کریں کرم ستار غفار سائیں
ناہیں جیون دی لوڑ کوئی مول مینوں کریں نال کرم بیری پار سائیں
ڈنی ہاجر فراقے شوہ اندر پھڑیں باہنہ میری ملک وار سائیں
فضل نال جلال ہن لال ملیں کرسی کرم مدنی ستر سائیں
ع۔ عرض مقصود محبوب والی کیستہ جگر توں بھن کباب سائیں
ہو دے فضل کریم کریم دا جے غازی اج ملے وچہ خواب سائیں
مریدین توں چین دے یلٹھوں میرا تن ستار باب سائیں
میلے لال جلال کریم مینوں جیندی ذات کریم و باب سائیں
ف۔ فکر مینوں نیت ذکر جانی تیری ملنوالی سدا ناہنگ مینوں
خوشیا نال و سدا پیا جگ سارا سینے وچہ فراق دی سانگ مینوں
غمانوچہ جلال پاواں نیت نالاں کیستہ ہجر نے کملیا ناہنگ مینوں
وسیں کوئی جلال طبیب مینوں ڈنگیا آن وچھوڑیدے ناہنگ مینوں
ق۔ قبے کے تیک کر لاوساں میں سدیں گول اولال وچھوڑ ناہیں
نقط دیدی عید غریب تائیں ہور مول مینوں کوئی لوڑ ناہیں
ہوئے سال مینوں کر دی سوال تینوں ملیں جن میرے کھ موڑ ناہیں
کدوں دا ویداد جلال ملیں طلبگار میں تاں تکیہ ہور ناہیں
ک۔ کدوں ہوسی گھڑی بھاگ بھری ملک میں ہوساں مہنڈالال ہوسی
جھولی وچہ مریدین ہوسی چپہ خاص کلیجے و نیال ہوسی
حشر ملن مبارکاں ہر پاسوں جنت کھنڈا بانکڑا لال ہوسی
شالہ توں جلال اوہ گھڑی ویکھیں جدوں لال امجد وصال ہوسی
ل۔ لکھ مبارکاں دیہو مینوں اج خواب دیوچہ دیدار ہوئے نی

گھڑی و سلی ہن قریب آئی پکے عہدے مول قرار ہوئے فی
 میرے دل دے باغ ویران آہے اجدے دید تھیں مثل بہار ہوئے فی
 کیتا کر م جلال بجال اتے میرے گل گلشن گلزار ہوئے فی
 م۔ موت ہوندی جیکر متھ میرے ہک پلک بھی دیر نہ لاوندی میں
 اپن چیت بیٹھا ہوندا لال میرا و سچ اس سلام سناوندی میں
 حکم رب دنیاں وصال ہوندا رج رج سوہنا سینے لاوندی میں
 دیندی پھر جلال پئی لوریاں میں مہولی پائیکے لال کھنڈاوندی میں
 ن۔ نور میرے ملیں سنبھ سہرے باجھوں دید تیرے گہراونی ہاں
 اٹھے پھر فراق دیو چہرے تیرے راگ و راگ تھیں گاونی ہاں
 سختی صاف کر کے سینہ دل والی تیرے نام دی مشق پکاونی ہاں
 چن چن چل گلاب جلال چنبے سہرا لال و اکسندہ بناونی ہاں
 و۔ و سچ وائے طرف سوہنیا ندی مریجین دی خبر لیا وائے
 ہو سی لال فردوس دیو چہ میرا ذرا و سچ او تھے پھیرا پائے
 تینوں واسطے رب رسولدا ای میرا دینیں پیغام پہنچا وائے
 دسین و سچ جلال توں حال میرا جنہ رنگ میری گئی آ وائے
 ۴۔ ہونناہیں کوئی لوڑ مینوں ہک چھک تیرے سینے لاونے نوں
 اکھیں سکدیاں فی تیرے دید کارن پئی سکے زبان بلاونے نوں
 کوئی لکھ چھپی لکھیں گل مٹھی نماں نال کٹھی ول آونے نوں
 نوں نوں جلال پیادھوں نکلی سیکاں دید محبوب داپاونے نوں
 ۵۔ لوک سارے خوشیا نال وسدے پھوتا سنگ مینوں تیرا چا غازی
 سدیں کول مینوں حذر رول ناہیں تینوں واسطے اکھدی پاعن غازی
 دھچھڑی کوچ دیوانگ کر لاونی ہاں قول و صلے پال و کھا غازی
 وکھیں بھاگ جلال کمال میرے جدوں لال ہساں جھولی پا غازی

الف۔ دانگ الف آقا قدمیرا کیستہا ہجر نے مار کے وال مینوں
 وال خوشید نیال پھر الف ہو سی جدوں مل پوسی غازی ل مینوں
 میرے تاج غزاو اتاج ہو سی تک خوشی ہو سی وال وال مینوں
 مثالا گھڑی حلال اوہ نظر آوی جدوں تاج دسی اکھیں نال مینوں
 ی۔ یاد کردی السد پاک تائیں کرسی آپ تبول دعا سائیں
 ربا واسطہ اپنی ذات دا ای میلین حبب مینوں سوہنال سائیں
 اکھاں سچ میں نال ایمان پئی غازی باجھہ مینوں جیون محال سائیں
 کرسی کرم حلال جاں مجھ اُتے ہوساں غماں تھیں تری نہال سائیں

چہنما

منہاج

تحریر

۱۵/۱۵

ہمارے ہاں ہر ایک امراض مثلاً ضیق النفس، ضعف جگر، ورم طحال، جریان
 احتلام، پُرانے بخار بے اعتدالی، حیض، سوزاک وغیرہ کا
 شرطیہ علاج کیا جاتا ہے بشرط آزمائش ہے۔ نیز خضاب نہایت
 اعلیٰ بنانے کا نسخہ جو صاحبان دریافت کرنا چاہیں
 بذریعہ خط و کتابت فیصلہ کیا جاوے گا۔ اور صابون ویسی کا
 نسخہ بھی ضرورت مند اصحاب مفت طلب کریں۔

المشیر
 قاضی جلال حسین حکیم حازق چاک جنوبی ڈاک خانہ کوٹ مومن
 تحصیل بھوال ضلع سرگودھا
 (بشیر احمد کاتب سرگودھوی)